

1.9.2010

A7-0223/1

Módosítás 1

Mary Honeyball

az S&D képviselőcsoport nevében

Jean-Marie Cavada

a PPE képviselőcsoport nevében

Morten Løkkegaard

az ALDE képviselőcsoport nevében

Jelentés

A7-0223/2010

Morten Løkkegaard

Az újságírás és az új média – az európai nyilvános szféra kialakítása

2010/2015(INI)

Az A7-0223/2010. számú nem jogalkotási állásfoglalási indítvány helyébe lépő alternatív állásfoglalási indítvány (az eljárási szabályzat 157. cikkének (4) bekezdése)

Az Európai Parlament állásfoglalása az újságírásról és az új médiáról – az európai nyilvános szféra kialakítása

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés II. címére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11., 41. és 42. cikkére,
- tekintettel a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című, 2008. október 22-én aláírt európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozatra¹,
- tekintettel a „Vitassuk meg Európát! – a D-terv (demokrácia, párbeszéd és vita) tapasztalatainak továbbviteléről” című, 2008. április 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0158),
- tekintettel az „Európáról szóló kommunikáció az audiovizuális médián keresztül” című, 2008. április 24-i bizottsági közleményre (SEC(2008)0506),
- tekintettel az „Európáról szóló internetes kommunikáció – A polgárok bevonása” című, 2007. december 21-i bizottsági közleményre (SEC(2007)1742),
- tekintettel az „Intézményközi megállapodásra irányuló javaslat – Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című, 2007. október 3-i bizottsági munkadokumentumra (COM(2007)0569),
- tekintettel a 2007–2013-as időszakra az aktív európai polgárságot támogató „Európa a polgárokért” című program létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1904/2006/EK

---

¹ HL C 13., 2009.1.20., 3. o.

európai parlamenti és tanácsi határozatra¹,

- tekintettel a „Fehér könyv az európai kommunikációs politikáról” című, 2006. február 1-jei bizottsági közleményre (COM(2006)0035),
  - tekintettel az európai kommunikációs politikáról szóló fehér könyvről szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására²,
  - tekintettel a „Bizottság hozzájárulása az elméleti útkeresési szakasz munkájához, és azon túl: D-terv a Demokrácia, Dialógus és Diskusszió érdekében” című, 2005. október 13-i bizottsági közleményre (COM(2005)0494),
  - tekintettel az Európai Unió tájékoztatási és kommunikációs stratégiájának végrehajtásáról szóló 2005. május 12-i állásfoglalására³,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A7–0000/2010),
- A. mivel a polgárok információkhoz való hozzáférése, valamint a politikai döntéshozók és a szavazók közötti kommunikáció a képviseleti demokrácián alapuló társadalmaink központi eleme, és alapvető előfeltétele annak, hogy a polgárok teljes mértékben és tájékozottan gyakorolni tudják a nemzeti és az európai közéletben való demokratikus részvétel jogát,
- B. mivel az állampolgároknak joguk van ahhoz, hogy tájékoztatást kapjanak az Európai Unióról és a konkrét projektekről, hogy kifejezhessék véleményüket az Unióról, és hogy meghallgassák őket; mivel a tájékoztatás tekintetében a legfőbb kihívás e párbeszéd megkönnyítése,
- C. mivel a legutóbbi európai választásoknak sem sikerült visszafordítaniuk a csökkenő szavazói részvétel tendenciáját, ami kiemeli az EU és a polgárok közötti szakadék csökkentésére irányuló erőfeszítések folytatásának szükségességét,
- D. mivel egyértelműen bizonyított, hogy a polgárok az európai politikák és ügyek tekintetében nem kellőképpen tájékozottak, ugyanakkor jobb tájékoztatást szeretnének kapni, amint azt a különböző Eurobarométer-felmérések eredményei is tükrözik; mivel e felmérések azt mutatják, hogy az információhiány az egyik fő oka annak, hogy az állampolgárok tartózkodnak a szavazástól, és nem bíznak az uniós intézményekben,
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés nagyobb hatalmat adott a Parlamentnek az uniós döntéshozatalban, és ezáltal még fontosabbá vált, hogy a polgárok tisztában legyenek választott képviselőik munkájával,
- F. mivel a Lisszaboni Szerződés bevezeti az uniós politikák alakításában való állampolgári részvétel új formáját, az európai polgári kezdeményezést; mivel az információhoz való

¹ HL L 378., 2006.12.27., 32. o.

² HL C 314. E, 2006.12.21., 369. o.

³ HL C 92. E, 2006.4.20., 403. o.

nyilvános hozzáférés és az információ kritikai megértése kulcsfontosságú az európai polgári kezdeményezés szempontjából,

- G. mivel a nyilvánosság olyan közegként értelmezhető, amelyben a közpolitikák jobban megértethetők és jobban megvitathatók valamennyi uniós polgárral és a sokszínű népszerűség valamennyi szegmensével annak érdekében, hogy hatékonyabban meg lehessen felelni az elvárásoknak, és mivel annak nemcsak a tájékoztatás számára kell helyet biztosítani, hanem a határokon átívelő, széles körű konzultációk számára is, elősegítve a közös közérdek tudatának kialakulását az egész Unióban;
- H. mivel az „új média” kifejezés a hálózatba kapcsolt digitális információs és kommunikációs technológiák leírására használatos; mivel ezek az új technológiák elősegítik az információk terjesztését és a megnyilvánulások sokféleségét, valamint lehetővé teszik egy deliberatívabb demokrácia felépítését; mivel az elektronikus közösségi médiumok a nyilvánosság új formáit teremtik meg, amelyek fizikailag elszórtan helyezkednek el, de összeköti őket az azonos téma iránti közös érdeklődés, és magukban rejtik annak lehetőségét, hogy új, transznacionális nyilvános szférát hozzanak létre,
- I. mivel a 2009-es európai választási kampányban a közösségi médiaplatformok használata a Parlament részéről sikeresen növelte az aktív felhasználók számát, különösen a fiatalok körében,
- J. mivel a fiatalok az eddigiektől eltérő módon érzékelik, használják és hasznosítják a médiát; mivel a fiatalok széleskörűen használják az új technológiákat mint kommunikációs eszközöket,
- K. mivel az európai nyilvános szféra kialakítása szorosan kapcsolódik a páneurópai vagy transznacionális médiastruktúrák meglétéhez; mivel jelenleg nem beszélhetünk átfogó európai nyilvánosságról, ellenben a nyilvános szféra nemzeti szinten nagyon élénken működik, és ezek között szinergiákat kellene létrehozni, például a francia-német Arte televíziós csatorna mintájára,
- L. mivel az Amszterdami Szerződésnek a tagállamokban történő közszolgálati műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyve¹ értelmében a tagállamok feladata a közszolgálati műsorszolgáltatók megbízatásának meghatározása és kialakítása,
- M. mivel a médiapiacra irányadó jogi szabályozások az egyes tagállamokban igen különbözőek, és ezeket tiszteletben kell tartani,
- N. mivel a nemzeti média, és különösen a közszolgálati műsorszolgáltatók külön felelőssége, hogy széles körben tájékoztassák a polgárokat a politikai döntéshozatalról és a kormányzásról, aminek az uniós ügyekre is ki kellene terjednie,
- O. mivel a polgárok uniós ismereteinek javításához arra van szükség, hogy az uniós tanulmányok szerepeljenek a tantervekben,
- P. mivel az újságírás a demokrácia fontos mércéje, és biztosítani kell a legkülönbözőbb

---

¹ HL C 340., 1997.11.10., 109. o.

véleményekhez való szabad hozzáférést; mivel az újságírás és a média vezető szerepet játszik az európai integrációs folyamatban,

- Q. mivel a tagállamok polgárai körében legitimitását kereső Európai Uniónak ösztönöznie kell a transznacionális média létrejöttét, amely új demokratikus és független dimenziót kölcsönözhet Európának, megerősítve a pluralizmus védelmére és a médiatulajdon koncentrációjának leküzdésére irányuló szabályokat,
- R. mivel az új kommunikációs eszközök megjelenése az újságírás és a médiaipar valamennyi ágát átformálta, és a szakma hagyományos megközelítésmódjainak újragondolásához vezetett, lehetővé téve bárki számára tartalmak megalkotását és megosztását a blogokon; mivel a közösségi hálózatok a web 2.0 központi elemévé váltak, és megváltoztatták a szokásokat és új megvilágításba helyezték a tájékoztatást, egyre több újságíró használja ugyanis ezeket a hálózatokat információforrásként vagy az információ terjesztésének eszközeként; mivel a közösségi média bizonyos mértékig szerepet játszik különböző cikkek felkutatásában és megalkotásában, és az újságírók felhasználják őket cikkeik közzétételéhez, megosztásához és népszerűsítéséhez,
1. abból indul ki, hogy az uniós intézményeknek egy olyan európai nyilvános szféra közös kialakítását kell célul kitűzniük, amelyet valamennyi uniós polgár részvételének lehetősége jellemez, és amelynek alapja a Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament minden nyilvános információjához való szabad és ingyenes hozzáférés az Európai Unió valamennyi nyelvén;
  2. üdvözlí a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozatot, és szorgalmazza, hogy az uniós intézmények tartsák tiszteletben és támogassák ezt a nyilatkozatot;
  3. úgy véli, hogy az EU-ról szóló híradásnak minden médiumban, különösen a tömegtájékoztatásban meg kell jelennie, és semlegesnek, tényszerűnek és függetlennek kell lennie, ami a páneurópai vita elindításának és az európai nyilvános szféra kialakításának egyik központi előfeltétele;
  4. megállapítja, hogy a problémát nem az EU-ról és intézményeiről szóló online hírek és információk hiánya jelenti, hanem az, hogy rengetegféle információ érhető el mindenfajta prioritási sorrend nélkül, ami oda vezet, hogy az információk özönében elvész az információ; megállapítja, hogy minden intézmény saját új hírplatformot indított, amelyek azonban nem nyerték meg maguknak a nagyközönség széles rétegét, mert gyakran nem elég világosak, vonzóak és érthetőek, sok esetben túlságosan szakmai nyelvezetük miatt, amely elrettenti az európai kérdésekben kevésbé jártas embereket; úgy véli, hogy szükség lenne egy, a platformokhoz kapcsolódó bevezető weboldalra, amely könnyebben érthetővé teszi az összes uniós intézmény működését;
  5. kitart amellett, hogy a kommunikációnak a nagyközönség és a politikai döntéshozók közötti valódi párbeszédre és a nyilvánosság képviselői közötti nyugodt politikai vitán kell alapulnia; interaktívabb párbeszédet szorgalmaz, amely kevésbé alapul az intézményi kommunikáción, mivel az gyakran érdektelen és a polgárok mindennapjaitól túl elrugaszkodott;

6. úgy véli, hogy a hatékonyság érdekében a kommunikációnak világossá kell tennie, hogy az uniós szintű politikai döntések közvetlenül érintik az uniós polgárok mindennapi életét, akik úgy vélik, az EU továbbra is túlságosan távoli, és kevés befolyással van konkrét problémáik megoldására;
7. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg kommunikációs politikáját, és a 2013 utáni többéves pénzügyi keret újratárgyalásának megkezdésekor sorolja azt a fő prioritások közé;

Tagállamok

8. emlékeztet arra, hogy az EUSz. új 12. cikke értelmében a nemzeti parlamentek már az eddiginél korábbi szakaszban részt vesznek az uniós döntéshozatali folyamatban, és szorgalmazza, hogy ez a részvétel fokozza a nemzeti szintű uniós politikai vitát; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nemzeti parlamenti képviselőket bevonják az uniós politikai döntéshozatalba, és üdvözli az olyan kezdeményezéseket, mint például a nemzeti parlamenti képviselők élő részvétele a parlamenti bizottsági üléseken, internetes közvetítéssel keresztül;
9. hangsúlyozza, hogy a politikai pártok jelentős szerepet játszanak az európai ügyekkel kapcsolatos közvélemény formálásában; rámutat, hogy vezető szerepet töltenek be a vita ösztönzésében és az európai nyilvános szférához való hozzájárulásban; úgy véli, hogy a pártok programjaiban nagyobb teret kellene szentelni az európai kérdéseknek;
10. úgy véli, hogy a civil társadalmi szervezetek fontos szerepet játszanak az európai vitában; meggyőződése, hogy ezt a szerepet a nyilvános kommunikáció területén folytatott, célzott együttműködési projektek révén meg kell erősíteni;
11. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tagállamoknak legyen egy európai ügyekért felelős szakhivatala, amelynek munkatársa felelős az európai politikák helyi, regionális és nemzeti vonatkozásainak bemutatásáért, és amely egyfajta kapcsolattartási pontként szolgál, amelyhez a polgárok uniós ügyekben fordulhatnak;
12. kiemeli annak fontosságát, hogy a tagállamokban működő bizottsági képviseletek és parlamenti tájékoztatási irodák médiaszakembereket foglalkoztassanak sajtófelelősökként, akiknek feladata, hogy aktív és látható szerepet vállaljanak az európai kérdésekről folytatott nemzeti szintű vitákban;
13. rámutat, hogy közelebb kell vinni az európai integrációs folyamatot a fiatalokhoz, és ennek megfelelően kéri a tagállamokat és a régiókat, hogy – a tanulók uniós intézményekkel való megismertetése érdekében – mérlegeljék az EU történelmi háttérére, céljaira és működésére összpontosító uniós ismeretek nagyobb mértékű felvételét az összes oktatási tantervbe, és arra ösztönzi őket, hogy uniós szinten cseréljék ki bevált gyakorlatokat ezen a területen; úgy véli, hogy az iskolák teljes körű bevonása alapvető fontosságú az EU kommunikációs politikája számára a fiatalok elérése és megnyerése érdekében;

A média és az EU

14. üdvözlí a Bizottság és a Parlament uniós ügyekkel foglalkozó, újságírónak szóló képzési programjait, és ezek kibővítésére szólít fel annak érdekében, hogy eleget tehessenek a növekvő keresletnek; aggodalmának ad hangot az Európai Bizottság kommunikációs költségvetésének megnyirbálása miatt, különösen a „Média tájékoztatása” programra irányuló költségvetés vonatkozásában;
15. elismeri annak fontosságát, hogy a Euronews nyelvi kínálatát terjessze ki az EU valamennyi tagállamának nyelvére (és további nyelvekre), hogy továbbra is a független televíziós újságírás modellje legyen, amely előmozdítja az objektív tájékoztatást, a minőségi politikát és a hirdetések átláthatóságát;
16. hangsúlyozza, hogy a szabad, nyílt és demokratikus társadalom kialakítása szempontjából alapvetően fontos a média szabadságának, a szerkesztői függetlenségnek, valamint különösen a közszolgálati rádió- és televízióadók műsorokra vonatkozó autonómiájának uniós és nemzeti szintű tiszteletben tartása, mivel ez az Európai Uniónak és médiavilágának alapvető értéke;
17. rámutat, hogy a közösségi oldalak óriási lehetőségeket rejtnek magukban a fiatalok elérésére, és ezért arra ösztönzi a Bizottságot és a Parlamentet, hogy fokozzák a szerkesztőileg független és az államtól elkülönülő híradásokat;
18. a médiának a demokratikus akarat- és közvéleményformálásban betöltött különleges szerepére való tekintettel hangsúlyozza, hogy az új médiában is megbízható politikai információkra van szükség; hangsúlyozza a közszolgálati és a magántulajdonú média közötti partnerségek erősítésének szükségességét a nagyközönség szélesebb körének elérése érdekében;
19. arra ösztönzi a Bizottságot és a Parlamentet, hogy még inkább erősítsék meg elkötelezettségüket a személyzet kommunikációs készségek terén való oktatása és képzése iránt, lehetővé téve számukra a médiával és a polgárokkal való kommunikációt, az uniós intézmények tájékoztatási és kommunikációs tevékenységének javítására; e követelmények teljesítése szempontjából elengedhetetlennek tartja a médiaszakemberek szélesebb körű felvételét;
20. felhívja a Bizottságot, hogy legyen nyitott a kommunikáció minden formája iránt, sokszorozza meg az újságírókkal és a médiával való kapcsolatait, és támogasson valamennyi olyan projektet és kezdeményezést, amelynek célja a polgárokra irányuló uniós tájékoztatás előmozdítása;
21. javasolja, hogy a Bizottság támogassa és finanszírozza a különböző tagállamokban működő műsorszolgáltatók és más médiaszakemberek bevált gyakorlatainak cseréjét az uniós kérdésekről való tájékoztatás terén, ideértve a közszolgálati és magántulajdonú média képzését is;
22. rendkívül aggasztónak tartja a Brüsszelbe kiküldött újságírók számának közelmúltbeli csökkenését, továbbá úgy látja, hogy e fejlemény sem az uniós intézmények, sem pedig a Brüsszelbe akkreditált sajtó érdekeit nem szolgálja; következésképpen felhívja az uniós intézményeket, hogy – a jelenleg Brüsszelben dolgozók támogatása érdekében –

szorosabban működjenek együtt a sajtó brüsszeli képviselőivel, és tanúsítsanak irántuk nagyobb nyitottságot; e tekintetben javasolja, hogy szülessenek lépések az újságírók akkreditációs eljárásának megkönnyítésére;

23. üdvözli, hogy számos médium és különösen közszolgálati műsorszolgáltató jelentős beruházásokat hajtott végre az új, interaktív és nemlineáris – különösen internetes – szolgáltatások terén a hírekre és aktualitásokra, többek között európai tartalmakra vonatkozóan, és ezáltal különösen a fiatalabb közönséget éri el;
24. elismeri, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatók nem egyedüli eszközei az uniós üzenetek polgárokhoz való eljuttatásának, mivel tapasztalati bizonyítékok szerint a magán műsorszolgáltatók szintén kulcsfontosságú forrásai az uniós tudósításoknak, és hozzájárulhatnak az európai nyilvánosság fejlesztéséhez és előmozdításához;
25. üdvözli a határokon átnyúló, tényfeltáró újságírással irányuló kutatási támogatásokkal foglalkozó kísérleti projektet; úgy véli, hogy a választótestület tagjainak függetlensége döntő jelentőségű a szerkesztői függetlenség biztosítása szempontjából;
26. európai kezdeményezést javasol bevezetni az európai ügyekkel kapcsolatos képzési programok kidolgozására, különösen fiatal újságírók számára; úgy véli, hogy lépéseket kellene tenni annak ösztönzésére, hogy az újságírók rendszeresen tegyenek közzé híreket az uniós intézmények munkájáról; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy iskolai tanterveikbe építsenek be az új médiát alkalmazó újságírásról szóló kurzusokat;

Közszolgálati média

27. hangsúlyozza, hogy az „amszterdami jegyzőkönyv” értelmében a közszolgálati műsorszolgáltatás meghatározása, megszervezése és finanszírozása a tagállamok hatásköre; ezért ösztönzi a tagállamokat, hogy a szerkesztői függetlenséggel és az újságírói etikával összhangban lehetőség szerint foglalják bele ezekbe az EU-ról szóló tudósításokat;
28. hangsúlyozza, hogy a nemzeti és regionális közszolgálati műsorszolgáltatóknak különös felelőssége, hogy tájékoztassák a polgárokat az uniós szintű politikáról és politikai döntéshozatalról; nyomatékosítja e tekintetben, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatóknak kritikusan, teljes szerkesztői függetlenséggel kell megvizsgálniuk sajtó uniós híradásaikat, és nagyra törő célokat kell kitűzniük;
29. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell a közszolgálati műsorszolgáltatók függetlenségét, és hogy ez utóbbiak feladatai közé tartozik, hogy a polgárok és a civil társadalom tájékoztatásával és támogatásával kapcsolatos közérdekű céljuknak megfelelően tudósítsanak az EU-ról;
30. hangsúlyozza, hogy a közszolgálati médiának integrálnia kell az új médián alapuló kommunikációs gyakorlatokat annak érdekében, hogy hitelességét a nyilvánosság nyílt részvétele révén erősítse; arra ösztönzi például a közszolgálati műsorszolgáltatókat, hogy az internetes közvetítések révén hozzanak létre olyan online fórumokat, ahol a polgárok nyomon követhetik a nemzeti parlamentekben és az Európai Parlamentben zajló vitákat és azokról véleményt cserélhetnek;

Unió/helyi szint

31. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az uniós intézmények támogassák egymást kommunikációs tevékenységük tökéletesítésében; úgy véli, hogy az uniós intézményeknek a kommunikáció különböző szintjeinek közelítése céljából hozzá kellene járulniuk az uniós kommunikációs politika decentralizálásához annak érdekében, hogy e politika helyi és regionális dimenziót nyerjen, továbbá ösztönözniük kellene a tagállamokat, hogy a nyilvánosságot több, az EU-val kapcsolatos információval lássák el;
32. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a „polgárközeleti tájékoztatás” megközelítését annak érdekében, hogy helyi szinten láthatóbbá tegye az EU-t;
33. tudomásul veszi a Bizottság e tekintetben folytatott együttműködését a helyi rádió- és televíziócsatornákkal, valamint a számukra nyújtott támogatást; rámutat arra, hogy a műsorszolgáltatóknak teljes szerkesztői függetlenséggel kell rendelkezniük;

Európai Parlament

34. javasolja, hogy egy ideiglenesen felállítandó európai parlamenti munkacsoport vizsgálja meg a meglévő új médiamegoldásokat, és készítsen javaslatokat a nemzeti vagy regionális parlamentek és az Európai Parlament közötti parlamentközi kapcsolatok kiépítésének módzataira vonatkozóan;
35. elismeri a nemzeti parlamentek megnövekedett szerepét, és ezáltal az Európai Parlament tagállamokban működő tájékoztatási irodáinak fontosságát; ugyanakkor rámutat arra, hogy a jobb láthatóság érdekében az irodáknak úgy kell átalakítaniuk a küldetési nyilatkozatukat, hogy abban szerepeljen a nemzeti parlamentekkel, a helyi és regionális hatóságokkal és a civil társadalom képviselőivel való kapcsolatok megerősítése;
36. rámutat annak szükségességére, hogy a tájékoztatási irodák törekedjenek a helyi szintű fellépésre, és nyújtsanak célzott tájékoztatást a nagyközönség részére az Európai Parlament határozatairól és tevékenységeiről; javasolja annak megfontolását, hogy biztosítsanak nagyobb függetlenséget a tájékoztatási irodák részére annak eldöntése tekintetében, hogy hogyan kommunikálnak a nagyközönséggel;
37. úgy véli, hogy a Parlament tagállami tájékoztatási irodáinak meghatározóbb szerepet kellene játszaniuk a nemzeti, illetve a regionális és helyi média bevonásában; javasolja a Parlament tájékoztatási irodáira vonatkozó költségvetési tételek megnövelését a jobb kommunikáció biztosításának konkrét céljával;
38. úgy véli, hogy fel kell mérni az EuroParlTV szolgáltatásának ár-érték arányát, az EuroParlTV kedveltségére és nézettségére vonatkozó átfogó elemzés alapján; úgy véli, hogy növelni kell az EuroParlTV hatékonyságát a Parlament internetes stratégiájába történő további integrálása révén, ugyanakkor jogállását illetően konkrét lépéseket kell tenni szerkesztői függetlenségének biztosítása érdekében, valamint elő kell segíteni tartalmának a lehető legszélesebb körű rendelkezésre bocsátását az azt felhasználni kívánó televíziós csatornák és online média körében;
39. üdvözli, hogy az Európai Parlament újságírói díja az új média kategóriáját is magában

foglalja;

Újságírás és új média

40. felhívja az újságírókat és a média szakembereit, hogy működjenek együtt a jövő európai újságírásával kapcsolatos gondolkodásban és véleménycserében;
41. kitart amellett, hogy a tagállamoknak valódi uniós médiakoncepciókkal kell előállniuk, amelyek túlmutatnak az információk puszta közvetítésén, és hozzájárulnak az Unió kulturális és nyelvi sokszínűségéhez;
42. hangsúlyozza, hogy ha a közösségi hálózatok viszonylag hatékonyaknak bizonyulnak is az információk gyors terjesztésében, nem mindig szolgálnak a tőlük elvárható megbízhatósági garanciákkal, és nem tekinthetők professzionális médiának; hangsúlyozza, hogy a közösségi hálózatok platformjain az információk kezelése veszélyeket rejt magában, és súlyos újságírói hibákhoz vezethet, és ezért ezen új eszközöket elővigyázatosan kell kezelni; hangsúlyozza az új médiára vonatkozó etikai kódex kidolgozásának fontosságát;
43. emlékeztet arra, hogy az újságírói szakma változása utat nyit a nyitottabb, az egyre tájékozottabb közösségek iránt elkötelezett média felé, de ez kizárólag az újságírás egészét és az újságírók jogállásának megőrzését szolgálhatja;
44. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az újságírói és médiaszakmák figyelemmel kísérjék szakmai területük folyamatos változásait, kihasználják a közösségi hálózatok előnyeit, amelyek minden lehetőséget megadnak tudásuk bővítésére, és amelyek lehetővé teszik a „hálózatfigyelést”; a közösségi hálózatok visszafordíthatatlan jelenségét látván érdeklődéssel állapítja meg, hogy az újságírás megőrzi helyét a hírek terjesztésében, mivel az újságíró e valóban sokszínű hálózatokkal együttműködve igazi kutatómunkát és tényellenőrzést tud folytatni, ami pedig új részvételi újságírási modellt teremt, és előmozdítja a tájékoztatást;
45. hangsúlyozza, hogy az újságírók a modern, információözönnel szembenező társadalomban döntő szerepet játszanak, mivel hivatásuk, szakmai etikájuk, hatékonyságuk és hitelességük révén egyedül ők tudnak az információhoz jelentős hozzáadott értéket adni azáltal, hogy segítenek megérteni a híreket; emlékeztet arra, hogy a média minősége és függetlensége kizárólag a magas szintű szakmai és társadalmi normák révén biztosítható;

o

o o

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.